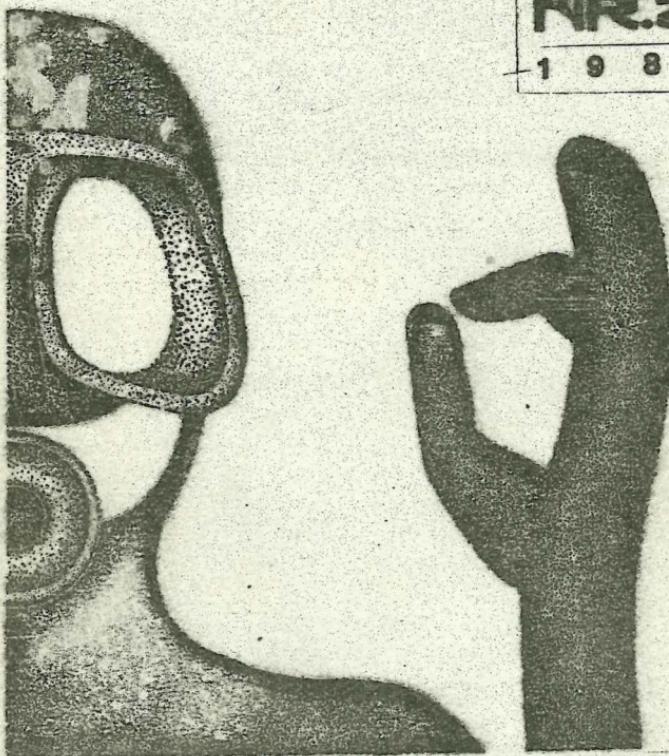

SPEOLOGIA

RR.2.

1 9 8 5

SPEOLOGIE

SUBACVATICA

styx nr. 2

HALASI GABOR
1953–1984

1

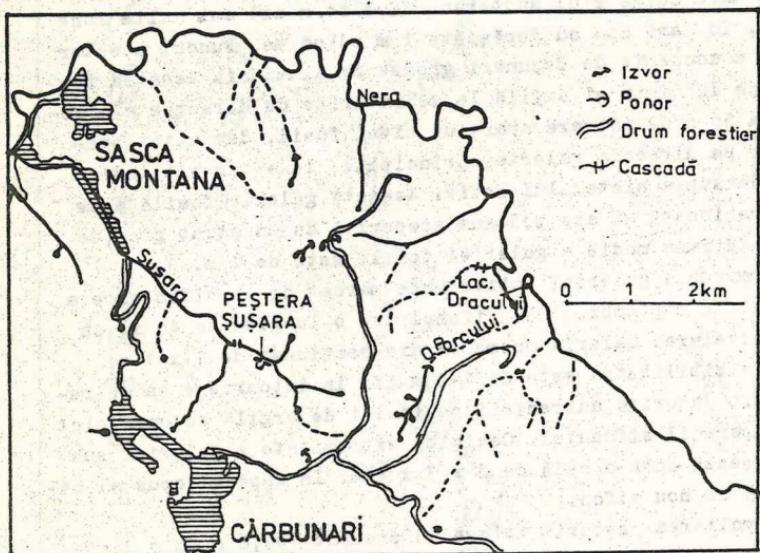
A handwritten signature in blue ink, appearing to read "S. B. H."

PEŞTERA DIN VALEA SUŞARA

George Ponta

Institutul de Geologie și
Geofizică - București

Peştera Suşara este situată în Munții Locvei, în zona localității Sasca Montană. În această localitate, la ieșirea din chei, valea Nerei primește un affluent din versantul stings, valea Suşara. Această vale străbate formațiuni calcaroase, aproape pe întregul parcurs, fiind colectorul principal al ponoarelor din platoul Cârbunari.

La peşteră se ajunge din localitatea Sasca Montană. Se urcă pe firul văii Sugara, pe lîngă cabana Universității din Timișoara. Poteaca turistică se termină în dreptul cascadei Sugara, care

are o înălțime de 20 m. Deasupra cascadei se urmează direct pe talvegul râului. La aproximativ 750 m amonte de această cascadă, în versantul stîng al văii apare deschiderea peșterii, situată la o altitudine relativă de + 5m, la extremitatea superioară a unui scurt grohotiș, prin care curge un fir de apă. Deschiderea peșterii este bine mascată și greu de observat.

Peștera a fost descoperită în august 1975 de către Radu Petre și Ion Cudrițescu și a fost cartată de descoperitori și Ispas Stefan și George Ponta. În 1981 s-a făcut o recartare a ei de către Valter Barbu, Lucia Stroe și George Ponta, cartarea inițială fiind incompletă.

În septembrie 1983, cu ocazia taberei internaționale de scufundări speologice româno-cehoslovace din Munții Banatului a fost făcută o expediție de recunoaștere la această peșteră, ocazie cu care a fost depășit primul sifon de către Lenka Lotrekova.

DESCRIEREA PESTERII:

Peștera din Valea Sușarei are o deschidere de $1,2 \times 1$ m. este formată dintr-o galerie unică, cu secțiune constantă de 3×4 m, prin care curge rîul subteran. Rîul formează mai multe zone de lacuri, în care apa nu depășește 1 m adincime. Fundul acestor lacuri este acoperit de depuneri groase de aluvioni. Acestea formează plaje de nisip și argilă la schimbările de direcție ale galeriei. La 50 m de intrare apare un nivel fosil, dezvoltat perpendicular pe direcția galeriei principale, la + 4 m altitudine relativă deasupra sistemului activ. Această galerie fosilă este slab concreționată și are podeaua acoperită cu un strat gros de argilă. Înălțimea medie a galeriei fosile este de 1 m.

Terminusul galeriei active este marcat de un sifon care a fost trecut în septembrie '83. Sifonul are o lungime de 40 m, cu - 10 m denivelare. Galeria submersă are secțiunea de 1×1 m. La ducere vizibilitatea este de 1-2 m iar la întoarcere ea se reduce la zero datorită an trenării peliculei de argilă cu care sunt acoperiți peretii sifonului. Cealaltă extremitate a galeriei submersă deburgează într-o sală de $8 \times 3 \times 4$ m. În capătul opus al sălii se află un nou sifon.

Dezvoltarea peșterii atinge în prezent 199,8 m cu o denivelare totală de + 5, - 10 m. Profilul galeriei peșterii în sectorul cunoscut este tipic pentru o cavitate de mari dimensiuni.

Potibilitățile de continuare a peșterii sunt mari în zona submersă pe direcția ponoarelor din platoul Cărbunari, care se află la 1,5 km distanță aeriană.

PEŞTERA DIN VALEA ŞUŞARA

